

Základní přehled biblických proroctví

14. Tajemství Babylon veliký

Tajemství Bible - Ladislav Hodač

V této lekci budeme studovat sedmnáctou kapitolu knihy Zjevení. Ten příběh není hezký, ale musíme o něm hovořit. Při studiu zjistíme, že ta nevěstka, o které se zde hovoří, je stejnou mocností, jako malý roh, šelma, muž hříchu a antikrist. Dříve, než pochopíme, co znamená nevěstka v Biblickém symbolizmu, musíme tento pojem studovat ve Starém zákoně. Ale ještě před tím, se podíváme do knihy Zjevení, kde se dozvíme, že těsně před druhým příchodem Ježíše Krista budou jen dvě skupiny lidí na celé planetě.

1. Zjevení 14:1 hovoří o skupině lidí, kteří mají na svém čele napsáno Beránkovo jméno. Jiná skupina lidí obdrží znamení šelmy na pravou ruku, nebo na čelo.

Zjevení 14 : 1 A hle, spatřil jsem Beránka, stojícího na hoře Sion, a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kteří měli na čelech napsané jeho jméno a jméno jeho Otce.

Zjevení 13:16 A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch,

Ve Zjevení 6:14-16 je popsán druhý příchod Ježíše.

2. Zjevení 6:14-16 ¹⁴ nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě. ¹⁵ Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní - jak otrok, tak svobodný, všichni přechali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, ¹⁶ a volali k horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!"

V kontrastu k této skupině lidí existují lidé, kteří mají napsáno jméno Boha na svých čelech.

Zjevení 7:1-3 ¹ Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví. ² A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečeti dlo živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: ³ "Neškodte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!"

3. Zjevení 6:17 končí otázkou:

Zjevení 6:17 Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?

Okamžitě přichází odpověď: Jenom Ti, kteří mají jméno Boha na svých čelech, budou chráněni před Jeho hněvem. Mít Boží pečeť na čele je otázkou života a smrti.

4. Zjevení 7:1-4 ¹ Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví. ² A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečeti dlo živého Boha a

mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: ³ "Neškod'te zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!" ⁴ Pak jsem slyšel počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc označených ze všech pokolení Izraele:

Až budou čtyři větry puštěny, tak nastane zkáza popisovaná ve Zjevení 6:14-17

Zjevení 6:14-17 ¹⁴ nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě. ¹⁵ Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní - jak otrok, tak svobodný, všichni přehali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, ¹⁶ a volali k horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!" ¹⁷ Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?

Poznámka: Zjevení 17 má své pozadí ve Starém zákoně.

Starozákonní pozadí Zjevení 17.

1. V první kapitole knihy Ezechiel vidíme symbolické znázornění Božího trůnu, který se pohybuje v nebesích – ze severu k Jeruzalémskému chrámu. To vidíme zřetelně v kapitolách 10 a 11. Všechno v této vizi je v pohybu. Je tam bouřlivý víchř, jsou tam andělé a Boží trůn má kola.

2. Důvod, proč Bůh přichází, bylo odpadnutí Izraele. V 16. kapitole knihy Ezechiel je Izrael opakovaně nazýván nevěstkou.

Ezechiel 16:22 Při všech svých ohavnostech a smilstvech sis nevzpomněla na dny svého mládí, jak jsi byla docela nahá a jak ses třepala ve své krvi.

Ezechiel 16:25 Na každém rozcestí sis vybuodovala své vyvýšené místo, a tak jsi zohavila svou krásu. Své nohy jsi roztahovala pro každého, kdo šel kolem, a tak jsi množila své smilstvo.

Ezechiel 16:26 Smilnila jsi s Egypťany, se svými sousedy statného těla; tak jsi množila své smilstvo a urážela mne.

Ezechiel 16:28 Smilnila jsi také s Asyřany a neměla jsi nikdy dost. Smilnila jsi s nimi, a přece jsi neměla dost.

Ezechiel 16:30 ³⁰ Jak zchátralo tvé srdce, je výrok Panovníka Hospodina, tím, že to všechno děláš, řemeslo nevázané nevěstky,

Ezechiel 16:33 Všem nevěstkám se dává dar, tys však dávala dary všem svým milencům a odměňovala jsi je za to, že k tobě vcházeli z celého okolí a smilnili s tebou.

Ezechiel 16:35 Proto slyš, nevěstko, slovo Hospodinovo!

Poznámka: Izrael se stal nevěstkou, protože začal používat pohanské praktiky okolních národů.

3. Ezechiel 23:40 Ony si dokonce posílaly pro muže přicházející z dálky. Ti, když k nim byl poslán posel, přicházeli. Pro ně ses omývala, oči si líčila a ozdobou zdobila.

4. Největší odpadnutí Izraele spočívalo v uctívání Slunce.

Ezechiel 8:16-17 ¹⁶ Uvedl mě do vnitřního nádvoří Hospodinova domu, a hle, při vchodu do Hospodinova chrámu, mezi předsíní a oltářem, bylo asi dvacet pět mužů, zády ke chrámu Hospodinovu a tváří k východu; klaněli se východním směrem slunci. ¹⁷ Řekl mi: "Viděl jsi, lidský synu? Domu Judovu nestačí tyto ohavnosti, které zde páchají; navíc naplnili celou zemi násilím. Stále znovu mě urážejí, a hle, jak si k nosu pozvedají ratolest.

5. Výsledkem tohoto odpadnutí bylo, že Bůh zaslíbil, že konec přijde na celou Izraelskou zem.

Ezechiel 7:1-2 ¹ stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ² "Ty, lidský synu, slyš. Toto praví Panovník Hospodin o izraelské zemi: Je konec, přišel konec na všechny čtyři strany země!

6. Dříve než přišla zkáza, museli být označeni pečetí Boha na čelech ti, kteří vzdychali a sténali nad hříchy Božího lidu.

Ezechiel 9:4 a poručil mu: "Projdi středem města, středem Jeruzaléma, a označ znamením na čele muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi ohavnostmi, které se v něm páchají."

Poznámka: V odpadlém Izraeli i v městě Jeruzalému byl ostatek věrných. Byli to ti, kteří vzdychali a sténali nad hříchy Božího lidu. Tato skupina byla zapečetěna a tím byla chráněna před vylitím Božího hněvu. V Ezechielu 8:16 vidíme skupinu, která uctívá Slunce a v Ezechielu 9:4 vidíme skupinu, která má Boží pečeť.

7. Když byl proces zapečetění ukončen, byli do města posláni andělé, aby zabíjeli.

Ezechiel 9: 5–7 ⁵ Potom jsem ho slyšel říci těm ostatním: "Projďte městem za ním a bijte! Nemějte slitování, nešetřete je. ⁶ Staré i mladé, dívky, ženy i děti - všechny pobijte! K žádnému z těch, kdo nesou ono znamení, se ale nepřibližujte. Začněte od mé svatyně." Začali tedy od stařešinů před chrámem. ⁷ "Poskvřňte chrám!" řekl jim. "Naplněte nádvoří mrtvolami. Jděte!" A tak vyšli do města a pobíjeli.

8. Bůh neušetřil Izraele od kalicha odplaty.

Ezechiel 23:33-34 ³³ Zcela se opojíš strastí, z kalicha úděsu a zpusťování, z kalicha své sestry Samaří. ³⁴ Vypiješ jej do dna, rozhryžeš jej na stěpy, rozdrásáš si ňadra, neboť já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina."

9. Poté, co bylo dokončeno rozdělení, se Boží sláva vzdálila.

Ezechiel 11:22-23 ²² Tu zvedli cherubové křídla a kola se vznesla spolu s nimi a sláva Boha Izraele byla nahoře nad nimi. ²³ Pak se Hospodinova sláva, která byla nad středem města, vznesla a stanula nad horou na východ od města.

10. Když bylo město i Svatyně Bohem opuštěny, nastal pro Jeruzalém čas strašlivého utrpení. Prorok Jeremiáš popisuje ve své knize pláč Jeremiášův tuto situaci. Jeruzalém trpěl hladomorem, nemocemi a násilím. Poté byl zničen Nebúkadnesarem, králem Babylonu, který neměl soucit s nikým.

2. Paralipomenon 36:14-21 ¹⁴ Rovněž i všichni kněžští předáci a lid se mnohokrát zpronevěřili, jednali podle kdejakých ohavností pronárodů a poskvrnili Hospodinův dům, který si oddělil jako svatý v Jeruzalémě. ¹⁵ Hospodin, Bůh jejich otců, k nim nepřetržitě posílal své posly, protože měl soucit se svým lidem i se svým příbytkem. ¹⁶ Oni však Boží posly zesměšňovali, pohrdali jeho slovy a jeho proroky prohlašovali za podvodníky, takže Hospodinovo rozhořčení dolehlo na jeho lid a nebyl, kdo by ho zhojil. ¹⁷ Přivedl na ně kaldejského krále, jenž mečem vyvraždil ve svatyni jejich mladé muže, neměl soucit s mladými muži ani s pannami, ani se starci a kmety; Bůh mu všechny vydal do rukou. ¹⁸ Také všechny předměty Hospodinova domu, velké i malé, poklady Hospodinova domu a poklady královny a jeho velmožů, to vše odvezl do Babylóna. ¹⁹ Dům Boží spálili, jeruzalémské hradby strhli, všechny jeho paláce vypálili a všechno vzácné zařízení bylo zničeno. ²⁰ Pozůstatek lidu, jenž unikl meči, přestěhoval do Babylóna. Stali se otroky, sloužili jemu a jeho synům až do doby, kdy se kralování ujali Peršané. ²¹ Tak se naplnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše: "Dokud si země nevyhradí své dny odpočinku, bude odpočívát po všechny dny, co bude zpuštěna, až se vyplní sedmdesát let."

11. Izrael sklídí plody svého smilstva, tak jako každá nevěstka.

Ezechiel 23:29 Naloží s tebou nenávisť a vezmou ti všechno, cos vytěžila, a nechají tě nahou a obnaženou. A bude odkryto v celé nahotě tvé smilstvo, tvá mrzkost a tvé smilnění.

12. Jeden z hlavních důvodů zkázy Jeruzaléma bylo, že porušoval sobotní přikázání.

Jeremiáš 17:27 Nebudete-li mě poslouchat a den odpočinku vám nebude svatý, ale budete-li v den odpočinku nosit břemena a vcházet s nimi do jeruzalémských bran, zanítím v jeho branách oheň a ten pozře jeruzalémské paláce a neuhasne."

V Ezechieli 20:12, 20 se dočteme o tom, že Bůh dal Izraeli sobotu, jako znamení mezi ním a Jeho lidem.

Ezechiel 20:12 Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já Hospodin je posvěcuji.

Ezechiel 20:20 Svěťte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.«

13. Duchovní vůdci Izraele nesli hlavní vinu za odpadnutí svého lidu a jejich zkázy. Jeremjáš k tomu říká:

Jeremjáš 2:8 Kněží se nezeptali: »Kde je Hospodin?« Nepoznali mě, kdo se obírají zákonem, pastýři mi byli nevěrní, proroci prorokovali skrze Baala, chodili za tím, co není k užítku.

14. Vinu měli ovšem i sami lidé.

Jeremjáš 5:31 Proroci prorokují klamně, kněží vládou na vlastní pěst a můj lid to má rád. Co však uděláte, až nastanou věci poslední?"

Perspektiva Zjevení 17.

1. Poselství prvního anděla oznamuje, že přišla hodina Božího soudu.

2. Hlavní důvod tohoto soudu je soudit malý roh a dát království svatým Nejvyššího.

Daniel 7:25-27 ²⁵ Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času, ²⁶ avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. ²⁷ Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budu uctívat a poslouchat."

Poznámka: Ze studia Daniele kapitoly 7 a 8 vyplývá, že malý roh si přivlastňuje to, že reprezentuje Boží věc, ale ve skutečnosti to tak není. V roce 1844 se Boží trůn pohnul z prvního oddělení Svatyně do druhého, aby začal proces soudu proti odpadlému malému rohu a ve prospěch těch, kteří vzdychají a sténají kvůli zločinům, kterých se tento systém dopustil.

Zjevení 6:9-11 ⁹ Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali. ¹⁰ A křičeli velikým hlasem: "Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?" ¹¹ Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spolumužníci a bratři, kteří budou zabiti jako oni.

Všimněme si, že Boží trůn, v knize Daniel 7. kapitole, má kola a andělé jsou v pohybu a nalezneme zde i oheň, stejně jako v knize Ezechiel v první kapitole. Tuto kapitolu teď číst nebudeme, ale přečteme si alespoň devátý verš z knihy Daniel, sedmé kapitoly.

Daniel 7:9 Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec - plameny ohně, jeho kola - hořící oheň.

3. Zjevení 17:1 hovoří o tom, že nevěstka sedí na mnoha vodách.

^{CEP} **Zjevení 17:1** Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: "Pojď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami,

4. Tato nevěstka cizoloží s králi země.

Zjevení 17:2 se kterou se spustili králové světa a vínem jejího smilství se opjeli obyvatelé země."

5. Nevěstka má pohár plný ohavností a nečistot svého smilstva. Nevěstka je oblečena v purpuru a šarlatu.

Zjevení 17:4 Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství,

Jak jsme již viděli v minulé lekci, ty ohavnosti symbolizují víno falešných učení.

6. Až budou puštěny čtyři větry ze čtyř stran země, nastane celosvětová zkáza a pronásledování.

Zjevení 6:14 - 17 ¹⁴ nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě. ¹⁵ Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní - jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, ¹⁶ a volali k horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!" ¹⁷ Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?

7. Dříve, než přijde zkáza, zapečetí Boží anděl Boží služebníky na jejich čelech.

Zjevení 7:1-3 ¹ Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví. ² A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečeti živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: ³ "Neškodte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!"

Poznámka: Důvod zapečetění je, aby chránilo ty, kteří pláčou nad hříchy, kterých se dopouští církve.

8. Když je proces zapečetění ukončen, tak se nebeská Svatyně naplní oblakem slávy a nikdo do ní nemůže vstoupit, dokud není vylito posledních sedm ran.

Zjevení 15:8 Svatyně byla naplněna oblakem slávy a moci Boží, takže nikdo nemohl vstoupit do svatyně, dokud se nedokoná sedmero pohrom, které přináší těch sedm andělů.

9. Až tedy bude služba v nebeské Svatyni ukončena, budou vylity poslední rány po celé zemi. Tyto rány budou vylity bez Boží milosti.

Zjevení 14: 9-10 ⁹ Za nimi pak letěl ještě třetí anděl a volal mocným hlasem: "Klaní-li se někdo šelmě a jejímu obrazu a přijímá-li její znamení na čelo nebo na ruku, ¹⁰ i ten bude pít neředěné víno Božího hněvu, které je vlito do kalichu jeho rozhorlení; bude trýzněn ohněm a sírou před tváří svatých andělů a před tváří Beránka.

10. Zkáza padlého Babylona je popsána ve Zjevení 18. Přečteme si alespoň první dva verše.

Zjevení 18:1-2 ¹ Potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe: měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou. ² Zvolal mohutným hlasem: "Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skrýší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka;

11. Nevěstka bude zničena těmi, se kterými v duchovním smyslu smilnila.

^{CEP} **Zjevení 17:16** A těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma pojmu nevěstku v nenávist, oberou ji o všechno až do naha a budou rvát její tělo a spálí ji ohněm.

Těch deset rohů, o kterých je v textu řeč, je deset králů.

Zjevení 17:12 Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě neujali kralování, ale mají přijmout moc jako králové v jednu hodinu spolu se šelmou.

Co je Boží pečeť?

1. Již jsme identifikovali skutečnost, že znamením šelmy bude první den týdne - neděle. Pokud akceptujeme tento den, jako den uctívání, tak akceptujeme autoritu šelmy, která tvrdí, že změnila uctívání Boha ze sedmého dne soboty na neděli. Jestliže znamení šelmy je neděle, zdá se logické, že Boží pečeť musí být sobota.

2. Apoštol Pavel používá slova pečeť a znamení ve stejném smyslu významu.

Římanům 4:11 Znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti z víry, kterou měl ještě před obřízkou. Tak se stal otcem všech neobřezaných, kteří věří a jimž je spravedlnost připočtena,

3. Z knihy Exodus se dovíme, že sobota je věčným znamením mezi Bohem a Izraelem.

Exodus 31:17 To je provždy platné znamení mezi mnou a syny Izraele. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe a zemi, ale sedmého dne odpočinul a oddechl si."

V knize Galatským apoštol Pavel jasně říká, že pokud patříme Kristu, jsme Abrahamovo semeno.

Galatským 3:29 Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

4. Poselství prvního anděla zní:

Zjevení 14:7 Volal mocným hlasem: "Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod."

5. Nemůžeme hovořit o uctívání, aniž bychom hovořili o Stvořiteli.

Nehemjáš 9:6 Ty, Hospodine, jsi ten jediný, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všechen jejich zástup, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. Sám to všechno zachovááš při životě a nebeské zástupy se ti klanějí.

Nemůžeme hovořit o Stvořiteli, aniž bychom nehovořili o sobotě.

Exodus 20:8-11 ⁸ Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹ Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰ Ale sedmý den je den odpočnutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹ V šesti dnech učinil Hospodin nebe i

zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

6. Čtvrté přikázání obrací naši pozornost ke stvořitelskému činu v knize Genesis.

Genesis 2:1-3 ¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ² Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³ A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.

Poznámka: Sobota není dnem odpočinku pouze pro Židy, ale byla dána všemu stvoření. Tak, jako instituce manželství, je i sobota institucí, která byla člověku dána při stvoření. Jestliže manželství je stále Boží plán, proč ne sobota?

7. V knize Zjevení vidíme kontrast mezi těmi, kteří dodržují Boží přikázání a těmi, kteří obdrží znamení šelmy.

Zjevení 14 : 9 – 12 ⁹ Za nimi pak letěl ještě třetí anděl a volal mocným hlasem: "Klaní-li se někdo šelmě a jejímu obrazu a přijímá-li její znamení na čelo nebo na ruku, ¹⁰ i ten bude pít neředěné víno Božího hněvu, které je vřito do kalichu jeho rozhorlení; bude trýzněn ohněm a sírou před tváří svatých andělů a před tváří Beránka. ¹¹ Dým jejich muk bude stoupat na věky věků! Ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, a kdokoli přijme znamení jejího jména, nebudou mít odpočínutí dnem ani nocí!" ¹² Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, kteří se drží Božích přikázání a Ježíšovy víry.

8. Starozákonní prorok Izajáš říká :

Izajáš 8:16 "Zavaž svědectví a zapečeť zákon mezi mými učedníky."

V knize Deuteronomium najdeme následující rozkaz daný Izraeli.

Deuteronomium 6:5-9 ⁵ Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. ⁶ A tato slova, která ti dnes přikazuji, budeš mít v srdci. ⁷ Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. ⁸ Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. ⁹ Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány.

10. V knize Jeremjáš Bůh zaslíbil:

Jeremjáš 31:33 Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.

Toto zaslíbení neplatí jen pro Židy, protože i apoštol Pavel cituje stejné zaslíbení pro křesťany.

Židům 10:16 'Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli;

11. V Žalmu 40:9 najdeme krásné Mesiášské proroctví:

Žalm 40:9 Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.

12. Čtvrté přikázání je jediné, které obsahuje všechny elementy pečete. Aby pečeť mohla být autentická, musí obsahovat tři informace.

1. Jméno zákonodárce. 2. Jeho titul. 3. Území, kterému vládne.

Exodus 20:10-11 ¹⁰ Ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha. – *To je Jeho jméno.* Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹ V šesti dnech učinil – *to je Jeho titul* Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, *To je území, nad kterým vládne, a sedmého dne odpočinul.* Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

Poznámka: Toto přikázání nenávidí satan nejvíce, protože nám připomíná jediného pravého Boha Stvořitele. Dokud existují lidé, kteří toto přikázání dodržují, tak je satanova snaha být uznán bohem na této planetě nicotná. Satan nenávidí sobotu, protože poukazuje na Ježíše, jako Stvořitele. A satan nenávidí Ježíše.

13. V kananejském městě Ugarid se našly smlouvy ze stejné doby, jako bylo Desatero. Tyto smlouvy byly korespondencí mezi velkým a menším králem. Jsou napsány na hliněných tabulkách. Stejná informace je napsána na obou stranách. Uprostřed je králova pečeť. Pečeť obsahuje jméno, titul a území, nad kterým tento král vládl. Desatero je smlouvou mezi Bohem a Jeho lidem.

Deuteronomium 4: 12-13 ¹² I promluvil k vám Hospodin zprostředku ohně. Slyšeli jste zvuk slov, avšak žádnou podobu jste neviděli; slyšeli jste jen hlas. ¹³ Oznámil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, desatero přikázání, a napsal je na dvě kamenné desky.

Kamenné desky byly popsány z obou stran.

Exodus 32:15 Mojžíš se obrátil a sestupoval z hory s dvěma deskami svědectví v ruce. Desky byly psány po obou stranách, byly popsané po líci i po rubu.

Uprostřed Desatera je jedno přikázání, které identifikuje autoritu, která zákon vydala. Proč má Bůh právo očekávat, že Ho budeme poslouchat? Protože On je Stvořitel a my Jeho stvoření.

14. Malý roh si myslel, že může změnit Boží zákon.

Daniel 7:25 Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svátí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času,

^{KMS} **2. Tesalonickým 2:8** A potom bude zjeven ten Bezzákonný, kterého Pán Ježíš odstraní duchem svých úst a zahladí jej i jeho skutky jasným zjevením svého příchodu.

Zjevení 17:1-5 ¹Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: "Poď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami, ² se kterou se spustili králové světa a vínem jejího smilství se opijeli obyvatelé země." ³ Anděl mě odvedl ve vytržení ducha na poušť. Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy,

plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích. ⁴ Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství, ⁵ a na čele měla napsáno jméno - je v něm tajemství: "Babylón veliký, Matka všeho smilstva a všech ohavností na zemi."

Zjevení 13:16 A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch,

Toto jsou čtyři způsoby, jak vyjádřit stejnou věc.

15. Jak Boží pečeť i znamení šelmy ochraňuje své následovníky.

Zjevení 13:15 Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou.

Zjevení 13:17 aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.

16. Drakův hněv ve Zjevení 12:17, je zaměřen na ty, kteří dodržují Boží přikázání a mají svědectví Ježíše Krista. Jeho zloba se pak rozvíjí v kapitole dvanácté a třinácté. Ve Zjevení 13 satan útočí na Boží zákon tím, že vynucuje znamení šelmy a potom útočí na dar prorocství tím, že povolává falešného proroka.

17. V knize Jeremjáš vidíme fascinující obraz Božího hněvu. Jeho hněv se zaměřuje obzvláště na pastýře.

Jeremjáš 25:30 - 26:1 ³⁰ Ty jim budeš prorokovat všechna tato slova. Řekneš jim: "Hospodin vydá řev z výšiny, ze svého svatého obydlí vydá svůj hlas. Hlasitě řve nad svou nivou - zní to jak výskání těch, kdo lisují víno-, řve na všechny obyvatele země. ³¹ Hukot vřavy dolehne až do končin země, neboť Hospodin vede spor s pronárod, soudí se sám s veškerým tvorstvem, svévolníky vydá meči, je výrok Hospodinův." ³² Toto praví Hospodin zástupů: "Hle, vyjde zlo od pronároda k pronárodu, přiznane se veliký vichr z nejdolejších koutů země." ³³ Ti, které Hospodin v onen den skolí, zůstanou ležet od jednoho konce země ke druhému. Nebude se nad nimi nařikat, nebudou sebráni, nebudou pohřbeni, budou jak hnůž na povrchu země. ³⁴ Kvilte, pastýři, a úpěte, válejte se v prachu, vznešené vůdcové stáda! Vaše dny se naplnily, půjdete na porážku, rozpráším vás, padnete, jako když spadne vzácná nádoba. ³⁵ Pro pastýře nebude žádného útočiště, nebude úniku pro vznešené vůdce stáda. ³⁶ Slyš! Úpění pastýřů, kvílení vznešených vůdců stáda, neboť Hospodin pustoší jejich pastvu. ³⁷ Pokojné nivy zajdou Hospodinovým planoucím hněvem. ³⁸ Opouští svůj úkryt jako lvíče. Jejich země bude zpustošena, až se jeho hubicí hněv rozpálí, až jeho hněv vzplane. **26:1** Na počátku vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova, přišlo od Hospodina toto slovo:

18. Také apoštol Petr hovoří o vůdcích křesťanské církve.

1. Petrova 5:2-3 ² Starejte se jako pastýři o Boží stáde u vás, ne z donucení, ale dobrovolně, jak to Bůh žádá, ne z nízké zištnosti, ale s horlivou ochotou, ³ ne jako páni nad těmi, kdo jsou vám svěřeni, ale buďte jim příkladem.

19. Když Danielovi tři přátelé odmítli uctívat obraz šelmy (připomeňme si, že Nebukadnesar žil jako šelma sedm let), tak byli vhozeni do rozpálené pece. Prošli těžkým soužením a jejich víra byla vyzkoušena. Ale na konci k nim do ohnivé pece přišel Boží syn a osvobodil je. Nemusíme se bát pronásledování, které přijde na tento svět kvůli dnu uctívání. Ježíš přijde, aby zachránil svůj lid.

20. Až bude všechno zlo vymýceno, tak Bůh stvoří nové nebe a novou zemi. Boží lid bude přicházet uctívat svého Boha.

Izajáš 66:22-23 ²² "Jako nová nebesa a nová země, které učiním, budou stát přede mnou, je výrok Hospodinův, tak nepohnutelně bude stát vaše potomstvo a vaše jméno. ²³ O každém novoluní, v každý den odpočinku, přijde se sklonit veškeré tvorstvo přede mnou, praví Hospodin.

Poznámka: Uctívání soboty je realitou v celé Bibli od knihy Genesis, až po Zjevení. Byla dodržována Izraelem, Ježíšem i apoštoly. Bude dodržována i v době konce a i na Nové zemi. Boží plán se nemění. Sobota bude navždy symbolem Ježíše, našeho úžasného Stvořitele, Vykupitele a Obnovitele.